

VÅRDAGJÄMNING, REVIRSÅNG.

Av STEN V. BRANDBERG.

VÅRDAGJÄMNING.

Jag tror att jag vet
utan att förstå
vad en vintrig vret
kan bära på.

Den ligger där vit
som en sidenbit
den stund det är ljusst.
Kan en längtan bo
hos något så vitt
och lidelsefritt?

Ja. Gräset vill gro.
Allt mörkt och diffust
vill befrias och klarna
när solen kommer tillbaka.

Men kajor som åt
försakelsens kaka,
drack köldens gråt,
kajorna varna:
börja inte dilla
om sommarstämning,
dit är det långt
som från Rom till Kartago.
Än viner det vrångt.
Nej vänta bara stilla.
Var nöjd med vårdagjämning
och scilla
och tussilago.

REVIRSÅNG.

Kanonernas då
hör vi som någonting fasansfullt.
Mänskans revirsång.
Här ska jag vara
och inte du.

Koltrastens låt om våren
hör vi som ljuvlighet.
Fast den är en revirsång
som bara betyder
kom inte hit.